

List Jakuba

Rozdział 1

1. Jakób, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, do dwunastu pokoleń żyjących w rozproszeniu, witajcie. 2. Uważajcie za pełną radość, moi bracia, gdy wpadniecie w różnorodne doświadczenia, 3. wiedząc, że próba waszej wiary sprawia wytrwałość. 4. Zaś wytrwałość niech ma doskonałe działanie, abyście byli dojrzałi, nienaruszeni, w niczym nie odczuwając braku. 5. A jeśli ktoś z was odczuwa brak mądrości, niech prosi u Boga, który szczerze daje wszystkim i nie łąja a zostanie mu dana. 6. Ale niech prosi w wierze, nic się nie chwając; gdyż ten, co się waha jest podobny do kołysania się morza, wznoszonego oraz miotanego przez wichry. 7. Zatem ten człowiek niechaj się nie spodziewa, że coś otrzyma od Pana, 8. jako mąż dwoistego umysłu, niestały na wszystkich jego drogach. 9. Zaś skromny brat niech się chlubi w swojej wielkości. 10. A zamożny w jego poniżeniu, gdyż przeminie jak kwiat trawy. 11. Bo weszło słońce wraz z upałem i wysuszyło trawę. Więc opadł jej kwiat oraz przepadła wspaniałość jego wyglądu; tak też zamożny będzie marniał na jego drogach. 12. Błogosławiony mąż, co znosi doświadczenie, bo kiedy się stanie wypróbowanym otrzyma wieniec życia, który obiecał Pan tym, co go miłują. 13. Nikt doświadczany niech nie mówi: Przez Boga jestem doświadczany; gdyż Bóg jest niepodatny na doświadczenie zła, a sam nikogo nie doświadczają. 14. Ale każdy jest doświadczany na skutek własnego pożądania, wciągany oraz łowiony na przynętę. 15. Potem pożądanie, gdy schwyci płodzi grzech, zaś grzech, kiedy zostanie spełniony rodzi śmierć. 16. Nie bądźcie prowadzeni na manowce, moi umiłowani bracia. 17. Każde szlachetne dawanie i każdy doskonały dar jest z Nieba. Zstępuje od Ojca światłości, u którego wewnątrz nie znajduje się zmiana, zwrot, lub cień. 18. Gdy postanowił, zrodził nas słowem prawdy ku temu, byśmy byli pewnymi, pierwszymi owocami Jego stworzeń. 19. Wobec tego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie skory do usłuchania, powolny do powiedzenia, leniwy do zapalczywości. 20. Bo zapalczywość mężczyzny nie ćwiczy prawości Boga. 21. Dlatego odrzućcie wszelki brud oraz nadmiar złości oraz w łagodności przyjmijcie zaszczerpione słowo, które jest w stanie uratować wasze dusze. 22. Ale stawajcie się wykonawcami słowa, a nie jedynie zwodzającymi samych siebie słuchaczami. 23. Gdyż jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, ten jest podobny do męża, co ogląda w lustrze swoje oblicze urodzenia. 24. Obejrzał samego siebie i odszedł, oraz zaraz zapomniał jaki był. 25. A ten, co wejrzał w doskonałe Prawo Wolności i pozostał nie będąc słuchaczem zapomnienia, ale wykonawcą czynu ten będzie błogosławiony w swej robocie. 26. Jeśli ktoś między wami uważa, że służy Bogu, a nie powściąga swego języka zwodząc swoje serce tego służba jest bezużyteczna. 27. A to jest służba czysta i nieskalana przy Bogu Ojcu: Zatróścić się o osamotnionych i wdowy w ich utrapieniu oraz zachowywać samego siebie niesplamionym, z dala od świata.

Rozdział 2

1. Moi bracia, nie miejcie wiary naszego Pana chwały Jezusa Chrystusa, pośród jakiejś stronniczości. 2. Bo jeśli wejdzie do waszego miejsca zebrania człowiek w lśniącej szacie, który ma na palcu złoty pierścień, oraz wejdzie w nędznym odzieniu i ubogi; 3. a popatrzycie na tego, co nosi lśniąca szatę i mu powiecie: Ty słusznie tutaj siedz; a ubogiemu powiecie: Ty stań tam, albo: Siedz tutaj, poniżej mego podnóżka; 4. czy nie zostaliście rozdzieleni między sobą i nie staliście się sędziami niegodziwych opinii? 5. Posłuchajcie, moi umiłowani bracia, czy Bóg nie wybrał sobie ubogich światem, jako bogatych w wierze oraz dziedziców królestwa, jakie obiecał tym, którzy go miłują? 6. Zaś wy nie macie w poważaniu ubogiego. Czyż nie zamożni was gnębią i nie oni zaciągają was do sądów? 7. Czy nie oni spotwarzają szlachetne Imię, które dla was zostało nadane? 8. Jeśli jednak według Pisma urzeczywistniacie należące do Króla Prawo: Będziesz miłował swego bliskiego jak siebie samego słusznie czynicie. 9. Zaś jeżeli jesteście stronniczy czynicie błąd, i jesteście poprawiani z powodu Prawa, podobnie jak przestępcy. 10. Bo ktokolwiek by dochował całe Prawo Mojżesza, a potknął się w jednym, stał się winnym wszystkich przepisów Prawa. 11. Gdyż Ten, co powiedział: Nie możesz scudzołżyć, powiedział też: Nie możesz zamordować; a jeśli nie scudzołżysz, a mordujesz, stałeś się przestępcą Prawa. 12. Tak mówcie i tak róbcie, skoro z powodu Prawa Wolności macie być oddzieleni. 13. Bowiem bezlitosna sprawa sądowa dla tego, kto nie wywołał litości; gdyż litość tryumfuje nad sądem. 14. Jaki pożytek z tego, moi bracia, jeśli ktoś by mówił, że ma wiarę, ale by nie miał uczynków? Czy wiara nie może go uratować? 15. Jaki pożytek z tego, jeśli brat lub siostra byliby lekko okryci, czy pozbawieni codziennego pokarmu, 16. a ktoś z was by im powiedział: Idźcie w pokoju, ogrzewajcie się i nakarmcie a nie dalibyście im rzeczy potrzebnych ciału; jaka to pomoc? 17. Tak więc wiara jest martwa w sobie, jeżeli nie ma uczynków. 18. Ale powie ktoś: Ty masz wiarę a ja mam uczynki; wytłumacz mi twoją wiarę bez twych uczynków, a ja ci wytłumaczę moją wiarę z moich uczynków. 19. Ty wierzysz, że Bóg jest jeden szlachetnie postępujesz; demony także wierzą i drżą z lęku. 20. Chcesz poznać, o bezowocny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa? 21. Czyż Abraham, nasz praojciec, nie został uznany za sprawiedliwego gdy ofiarował na ołtarzu swojego syna Izaaka? 22. Widzisz, że wiara współpracowała z jego czynami i z powodu uczynków, wiara została urzeczywistniona. 23. Zostało też wypełnione Pismo, które mówi: A Abraham uwierzył Bogu i zostało mu to policzone ku sprawiedliwości oraz został nazwany przyjacielem Boga. 24. Zatem widzicie, że człowiek jest uznawany za sprawiedliwego z uczynków, a nie tylko z wiary. 25. Podobnie też prostytutka Rachab, czyż nie z uczynków została uznana za sprawiedliwą, gdy przyjęła posłańców oraz oddaliła ich inną drogą? 26. Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak też wiara bez uczynków jest martwa.

Rozdział 3

1. Moi bracia, nie bądźcie liczni nauczycielami, wiedząc, że przyjmiecie surowszą ocenę. 2. Gdyż wszyscy często się potykamy. Jeśli ktoś nie potyka się w słowie, ten jest mężem doskonałym, zdatnym

powściągać też całe ciało. **3.** Oto wędzidła koni, które umieszczamy w pyskach; wtedy one nam są uległe i prowadzimy ich całe ciało. **4.** Oto okręty, choć są tak wielkie oraz wprawiane w ruch przez silne wiatry są kierowane przez bardzo mały ster, gdziekolwiek życzy sobie wola sternika. **5.** Tak też język jest małym członkiem, a bardzo się chlubi. Oto mały ogień zapala wielki las. **6.** Zatem język jest ogniem, zaś świat należy do bezprawia. Język jest ustanowiony w naszych członkach jako ten, co plami całe ciało i zapala początek kręgu; a sam jest zapalany od ognia gehenny. **7.** Bowiem cała natura zwierząt, lecz także ptaków, płazów i zwierząt morskich, jest ujarzmiona i poskromiona przez ludzką rasę. **8.** Ale nikt z ludzi nie może ujarzmić języka; jest nieopanowanie zgubny, pełny śmiertelności jadu. **9.** Przez niego wysławiamy Boga Ojca i przez niego przeklinamy ludzi, którzy powstałi na podobieństwo Boga. **10.** Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Nie tak to ma być, moi bracia. **11.** Czy źródło, z tego samego otworu, tryska słodką i gorzką wodą? **12.** Czy figowiec, moi bracia, może wydać oliwki, albo winorośl figi? Tak też żadne źródło nie wydaje słodkiej i słonej wody. **13.** Kto jest wśród was mądry i doświadczony? Ten niech w łagodności mądrości przedstawi swoje uczynki ze szlachetnego sposobu życia. **14.** Ale jeśli macie w waszym sercu gorzką zazdrość oraz intrygę nie chlubicie się i nie kłamcie w stosunku do prawdy. **15.** Nie jest to mądrość schodząca z góry ale ziemską, zmysłową, demoniczną. **16.** Bo gdzie jest zazdrość i intryga, tam też niepokój i każda zła sprawa. **17.** A mądrość z góry przede wszystkim jest czysta, potem usposobiona pokojowo, łagodna, uległa, pełna litości oraz szlachetnych owoców, bezstronna i nieobłudna. **18.** Zaś owoc sprawiedliwości jest rozsiewany w pokoju tym, którzy czynią pokój.

Rozdział 4

1. Skąd są pośród was spory i walki? Czy nie stąd z waszych biorących udział w walkach przyjemności, które są w waszych członkach? **2.** Pożądacie a nie macie; zazdrościcie oraz gorliwie się ubiegacie a nie możecie osiągnąć; wojujecie i się spieracie a nie posiadacie; ponieważ wy nie prosicie dla siebie. **3.** Proście a nie macie. Dlatego, że źle prosicie; aby wydać to na wasze przyjemności. **4.** Cudzołożnicy i cudzołożnice, czyż nie wiecie, że kochanie świata jest nienawiścią Boga? Więc jeśli ktoś chciałby być przyjacielem tego porządku świata, jest ustanowiony nieprzyjacielem Boga. **5.** Czy uważacie, że Pismo na próżno mówi: Na skutek zazdrości pragnie ducha, który w nas zamieszkał? **6.** Ale większą wyznacza łaskę; dlatego mówi: Bóg przeciwstawia się pysznym, a uniżonym daje łaskę. **7.** Zatem podporządkujecie się Bogu; zaś przeciwstawicie się temu oszczerczemu, a od was ucieknie. **8.** Zbliżcie się ku Bogu, a zbliży się do was. Oczyszćcie ręce, grzesznicy, oraz obmyjcie serca ludzie dwoistego umysłu. **9.** Znieście trudy, ubolewania i zapłaczcie; niech wasz śmiech się obróci w smutek, a radość w przygnębienie. **10.** Dajcie się uniżyć przed obliczem Pana, a wywyższy was. **11.** Nie obmawiajcie, bracia, jedni drugich. Kto obmówił brata, albo osądził swego brata obmawia Prawo i sądzi Prawo. Zaś jeśli sądzisz Prawo, nie jesteś wykonawcą Prawa ale sędzią. **12.** Jeden jest Prawodawca, który może uratować i zatracić; a ty kim

jesteś, sądząc drugiego? **13.** Hejże, teraz wy, co mówicie: Dzisiaj, albo jutro pójdziemy do jakiegoś miasta, jeden rok będziemy tam coś robili, zahandlujemy i zyskamy; **14.** a nie znacie jutra, ani tego jakim będzie wasze życie. Bowiem jesteście parą, tym, co się na krótko ukazuje, a potem jest zakryte. **15.** Zamiast tego mówcie: Jeśli Pan zechce i będziemy żyli uczynimy to lub tamto. **16.** Ale teraz chlubicie się w waszych przechwalankach; każda, taka chluba jest niegodziwa. **17.** Kto więc, wie jak szlachetnie czynić, a nie czyni, jest mu to poczytane za winę.

Rozdział 5

1. Hejże, teraz zamożni; zapłaczeć nad udrękami, które się do was zbliżają, wydawajcie okrzyki bólu. **2.** Wasze bogactwo znikło, a wasze szaty są zjedzone przez mole. **3.** Wasze złoto i srebro zaśniedziało, a ich śniedź będzie wam na świadectwo oraz pożre wasze ciała wewnętrzne jak ogień. Zgromadziliście skarby na ostatnie dni. **4.** Oto krzyczy zapłata pracowników, którzy skosili wasze pola, a ona została zrabowana; zaś wołania tych, co zżęli, weszły do uszu Pana Zastępów. **5.** Wygodnie żyliście na ziemi oraz otoczyliście się zbytkiem; utuczylście wasze serca jakby na dzień zabicia. **6.** Potępialiście, zamordowaliście sprawiedliwego nie przeciwstawiał się wam. **7.** Zatem bracia, bądźcie wytrwali aż do przyjścia Pana. Oto rolnik wyczekuje na cenny owoc ziemi oraz jest względem niego wytrwałym, aż otrzyma wczesny i późny deszcz. **8.** I wy bądźcie wytrwali oraz wzmocnijcie wasze serca, bo zbliżyło się przyjście Pana. **9.** Nie wzdychajcie, bracia, jedni na drugich, abyście nie zostali osądzeni; oto Sędzia stanął u drzwi. **10.** Weźcie za przykład, moi bracia, cierpienia i pobłażliwość proroków, którzy mówili w Imieniu Pana. **11.** Oto uważamy za bogatych tych, którzy pozostali wytrwali. Usłyszeliście o wytrwałości Ijoba oraz zobaczyliście spełnienie Pana, że Pan jest wielce serdeczny i litościwy. **12.** A przede wszystkim, moi bracia, nie przysięgajcie ani na Niebo, ani na ziemię, ani przez jakąś inną przysięgę; ale wasze Tak, niech będzie tak, a Nie nie; abyście nie chybili podczas próby. **13.** Jest ktoś między wami w nieszczęściu? Niech się modli. Jest ktoś dobrej myśli? Niech śpiewa. **14.** Choruje ktoś pośród was? Niech przywoła do siebie starszych zboru, niech się przy nim pomodlą oraz w Imieniu Pana namaszcza go oliwą; **15.** a modlitwa wiary uzdrowi tego, który doznał nieszczęścia oraz Pan go wyciągnie. Nawet jeśli jest sprawcą grzechów, będzie mu odpuszczone. **16.** Wyznawajcie jedni drugim swe upadki oraz módlcie się jedni za drugich, byście zostali wyleczeni. Wielki wpływ ma modlitwa sprawiedliwego. **17.** Eliasz był podobnym do nas człowiekiem, a pomodlił się prośbą, aby nie spadł deszcz, więc deszcz nie spadł na ziemię przez trzy lata i sześć miesięcy. **18.** Zatem znów się pomodlił i niebo wydało deszcz, a ziemia urodziła swój plon. **19.** Bracia, jeśli ktoś między wami został poprowadzony na manowce, z dala od prawdy, a ktoś go zawrócił, **20.** niech wie, że ten, który zawrócił błędzącego z jego drogi szaleństwa, uratuje duszę od śmierci oraz zakryje mnóstwo grzechów.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012